

ایه‌داری

مخاطبان خوب بود و من هم راضی هستم. ما این نمایش را در شرایط سختی کار کردیم و فقط هفت روز برای تمرین زمان داشتیم و با این حال استقبال مخاطبان به دلیل نگاه طنزانه و کمدی آن خوب بود. بچه‌های تئاتر ما واقعا مظلوم و محروم هستند. ای کاش دولت یک نگاه ویژه‌ای به تئاتر می‌کرد. وقتی هنرمند تئاتر دغدغه پول و سرمایه را نداشته باشد، با فکر و خیال باز و با آرامش کارش را بهتر انجام می‌دهد ولی وقتی که اجرای تئاتر از سر نیاز و گذراندن امور زندگی باشد، ناچار می‌شوید اثری را کار کنید که دوست ندارید.

مسعود والا:

تئاتری‌ها خودشان هم از یکدیگر حمایت نمی‌کنند
مسعود والا که تهیه‌کنندگی این نمایش را بر عهده دارد، یک کارخانه دار در صنعت بافندگی است که پیش از این تجربه تهیه‌کنندگی در سینما و تلویزیون را داشته و اکنون به عنوان تهیه‌کننده وارد تئاتر شده و در سومین تجربه خود در نمایش «چند مرد چند زن» حضور دارد.

حضور شما به عنوان تهیه‌کننده در این اثر چگونه اتفاق افتاد؟
من قصد کار کردن تئاتر با یک متن ایرانی را داشتم و کارگردان هم که سابقه دوستی با هم داریم، چند متن را پیشنهاد کردند که در نهایت متن «چند مرد چند زن» را با هم انتخاب کردیم و کار را شروع کردیم. این متن شامل سه زوج در سه طبقه اقتصادی در یک جامعه است که سه لایه از زندگی را به ما نشان می‌دهد. جالب است بدانید که من کارخانه بافندگی دارم که شغل اصلی من است و بنابراین برخی نکات مدیریتی کارخانه و تجربیاتی را که در این زمینه داشتم به نمایش اضافه کردیم.

تهیه‌کنندگی تئاتر شغل جدیدی در تئاتر ایران محسوب می‌شود شما چگونه به عنوان تهیه‌کننده وارد این عرصه شدید؟
من پیش از حضور به عنوان تهیه‌کننده تئاتر در زمینه تهیه‌کنندگی در سینما و تلویزیون فعالیت داشتم ولی به دلیل هزینه‌های زیادی که داشت دیگر نتوانستم بیش از این کار کنم و خوشبختانه وارد عرصه تئاتر شدم و از این بابت خوشحالم.

این سومین کار تهیه‌کنندگی من در زمینه تئاتر است و برخلاف چیزی که شنیده بودم که تئاتر فقیر است و از آن حمایت نمی‌شود، فکر می‌کنم این خود تئاتری‌ها هستند که از همدیگر حمایت نمی‌کنند.

اجرای یک نمایش در شرایط کنونی چقدر توجیه اقتصادی دارد؟

من معتقدم که در تئاتر شغلی با عنوان تهیه‌کننده نبوده و در حقیقت عنوان تهیه‌کننده در اختیار یک سرمایه‌گذار بوده است که پول و سرمایه خود را می‌گذارد و بعد از پایان نمایش هم سودش را دریافت می‌کند و دیگر به هیچ چیز در این اجرا کاری ندارد.

من ابتدا نگاه بیزینسی به تئاتر داشتم ولی حالا تئاتر را بسیار دوست دارم و فقط دلی کار می‌کنم چون اگر به هر حال تئاتر هم سود دارد و می‌توان از آن پول در آورد اما سود آن چندان زیاد نیست و شاید اگر پول و سرمایه‌ام را دلار می‌خریدم سود بیشتری داشتم اما با این حال علاقه است که من را در این عرصه نگه داشته و برای ماه‌های خرداد و تیر سال جاری هم برنامه اجرای تئاتر دارم.

من متفاوت با جامعه تئاتری کار می‌کنم و فکر می‌کنم تئاتری‌ها بیزینس بلد نیستند و اگر هر تئاتری یکی دو سال را در بازار آزاد کار کند، متوجه نکات مهمی برای پول در آوردن از تئاتر می‌شود.

ضرورت و اهمیت حضور تهیه‌کننده در تئاتر چیست؟

اگر پول نباشد، تئاتر نمی‌تواند زنده بماند. کارگردان اگر خالق اثر است، تهیه‌کننده هم صاحب اثر نمایشی است. خیلی از سرمایه‌گذاران وارد عرصه تئاتر شدند اما چون بیزینس بلد نبودند، باز یگر و سالن دار و ... مبالغ گزافی را با آنها قرارداد بستند و در نهایت منجر به فرار سرمایه‌گذار از تئاتر شد.

من معتقدم که تئاتر مثل هر شغل دیگری سود دارد و اگر سود نداشت تا امروز دوام نمی‌آورد اما شیوه نگاه کردن به آن بسیار مهم است. در مجموع از حضور در تئاتر به عنوان تهیه‌کننده بسیار راضی هستم.

میزان استقبال مخاطبان و فروش نمایش با توجه به شرایط کنونی تا امروز چگونه بود؟

بر خلاف آن چیزی که از تئاتری‌ها شنیده بودم و من را ترسانده بودند اما استقبال بسیار خوب بود به طوری که اجرای ما در نوفل لوشاتو تا هشتم اردیبهشت ماه تمدید شده است.

من به عنوان تهیه‌کننده در کنار کارگردان که دوست من است با همراهی و مشورت موفق شدیم با تلفیقی از هنر و سرمایه یک اثر خوب روی صحنه ببریم و این عامل موفقیت ما بود.

جایگاه تهیه‌کننده تئاتر چقدر در ایران شناخته شده و تبیین شده و به طور کلی چه وظایفی برای او تعریف شده است؟

در بسیاری از نمایش‌ها عنوان تهیه‌کننده و کارگردان در اختیار یک نفر است چون این نمایش‌ها سرمایه‌گذار دارند یعنی کسی که پول و سرمایه را می‌آورد و در آخر سودش را از این سرمایه دریافت می‌کند در حالی که تهیه‌کننده باید از صفر تا صد در کنار کارگردان و تیم اجرا باشد. من به عنوان تهیه‌کننده این نمایش باید کاری کنم که کارگردان تمام حواسش فقط به کار خودش باشد. کارهایی از قبیل تبلیغات، گروه تولید، فضای مجازی، پوسترها، چیدمان تماشاگرها، تهیه لوازم آکسسوار و ... همه با من است و هر روز در کنار کارگردان و تیم اجرایی حضور دارم. آقای مظفری کارگردان این نمایش با خیال راحت کار خودش را می‌کند و کاری به مسائل دیگر ندارد و من هم خیالم از بابت او راحت است.

به نظر شما مدیر تولید چه جایگاهی در تئاتر ایران دارد؟

من فکر می‌کنم که تئاتر با تلویزیون و سینما متفاوت است و در تئاتر نیازی به حضور مدیر تولید نیست و بنابر این همه کارهای مربوط به مدیر تولید را هم خود تهیه‌کننده باید انجام دهد و حواسش به همه چیز باشد. امیدوارم زمانی برسد که جایگاه درست حضور تهیه‌کننده تئاتر که آرامش را به گروه نمایش می‌آورد، بهتر درک و دیده شود.

اجرای قبلی شما در سالن شهزاد بود. نظر تان درباره تئاتر خصوصی و سالن‌هایی مثل شهزاد چیست؟

برعکس همه که می‌گویند سالن شهزاد پول زیادی می‌گیرد من احساس می‌کنم کسی که در مسند شهزاد نشسته کارش را بلد است. اگر برای این سالن پول زیادی می‌دهید، حتما تماشاگر دارد. کسی که برای این سالن سرمایه‌گذاری کرده است باید درآمدزایی هم داشته باشد و این ما هستیم که باید تصمیم بگیریم برای این سالن هزینه کنیم یا خیر.

من قبلا در این سالن اجرا داشته‌ام و باز هم به این سالن باز می‌گردم چون مخاطبان خودش را همیشه دارد.

نکته آخر:

برخی می‌گویند حضور سرمایه‌گذار در تئاتر مهم نیست اما اگر سرمایه‌گذار یا تهیه‌کننده نباشد چراغ تئاتر برای همیشه خاموش است. حتی برای تئاتر دولتی هم نیاز به سرمایه‌گذار هست. این که پول و سرمایه برمی‌گردد یا نه نیاز به حضور یک کارگردان خوب دارد که با هنرش بتواند تماشاگر را به سالن تئاتر بکشاند من هم به عنوان تهیه‌کننده باید هنر تبلیغات خوب را به عنوان مکمل داشته باشم.

خواستند حذف بشود و ما هم حذف کردیم. در بازی‌ها هم چیز زیادی حذف نشد به جز یک جمله از زن کارخانه‌دار که درباره رژیم غذایی اش حرف می‌زند و می‌گوید رژیم بی رژیم و این دو کلمه را خواستند حذف کنیم که حذف شد. جمله دیگری هم که به دلیل برداشت اشتباه حذف شد این بود که «این جهان را برده‌ها ساخته‌اند حتی خدا را هم برده‌ها ساخته‌اند» و خواستند که کلمه خدا را به کار نبریم که حذف کردیم اگر چه منظور ما خدای ساخته دست بشر و بت بود ولی بدون هیچ بحثی این جمله را حذف کردیم.

در طول هشت ماه گذشته شرایط تولید تئاتر چه تفاوت‌هایی پیدا کرده است و کار کردن در این شرایط چگونه است؟

ما که در دوران کرونا خانه‌نشین بودیم و کسانی هم که کار کردند ضرر کردند اما در دوران اعتراضات و اعتصابات پروسه‌ای را کار کردیم و مرتب تعطیل می‌شد و در نهایت اتفاق خاصی نیفتاد. من معتقدم که به عنوان هنرمند وظیفه داریم چیزی را که مردم درباره دردها و مسائل جامعه نمی‌توانند بگویند در قالب یک اثر هنری بگوییم. من بر این باور بودم که اشاره کردن به وقایع اخیر در اثر نمایشی کار مطلوبی نیست چون تنها محدود به یک اثر می‌شود و بار دیگر اجازه اجرا داده نمی‌شود. اما می‌توان به عنوان هنرمند طوری اثر هنری را ارائه کرد که هم حرف دل مردم باشد و هم چراغ تئاتر را روشن نگه داشت.

خیلی‌ها گفتند در این شرایط کار نمی‌کنیم اما به نظر من با ادرایت کار کردن و هنرمندانه حرف دل مردم را زدن اتفاق بهتری است. معتقدم که باید در هر شرایطی در صحنه باشیم و درد دل مردم را به شکل صحیح و نقادانه بگوییم نه آن چنان که کار را بخواه‌اند و چراغ تئاتر خاموش شود. من موافق خانه‌نشین شدن هنرمند نیستم و فکر می‌کنم با ادرایت کار کردن هم با سیاسی بودن متفاوت است و بهتر است هنرمند در هر شرایطی از اثر هنری خود برای مطرح کردن مسائل مهم جامعه استفاده کند. هنرمند تئاتر اگر خانه‌نشین شود در نهایت تئاتر می‌میرد.

باز خوردها تاکنون چطور بوده است؟

در مجموع با وجود آن که در ایام عید نوروز اجرا داشتیم اما استقبال